



SRPSKI KOMPOZITOR U VATIKANU

ALEKSANDAR

SIMIĆ

GOVORI O SUSRETIMA S PAPOM,
SVETSKIM DOSTIGNUĆIMA I SVOM
HUMANITARNOM ANGAŽMANU

Njegove kompozicije su izvođene povodom najvećih svetskih jubileja, kao što su vek i po pobede nad fašizmom, rodandan Petrograda ili godišnjica raskola između Istoka i Zapada. Aleksandar Simić je jedno od retkih srpskih imena koje se u cjenjenim svetskim umetničkim krugovima izgovara sa posebnom vrstom poštovanja. Nekadašnji student medicine je na Beogradski konzervatorijum priključen bez dana osnovnog muzičkog obrazovanja, a profesorsko povjerenje je svojim radom i posvećenošću opravdao mnogo puta. Nedavno se, zahvaljujući svom angažmanu, susreo sa papom Benedictom XVI, i za *Hello!* najpre govorio o tome.

- U srpskoj štampi je odjeknula vest o mojoj nedavnoj poseti Vatikanu, zbog fotografije na kojoj se

rukujemo papa Benedict XVI i ja, a koju je objavio *L'Osservatore Romano*. To nije bila moja prva zvanična poseta Vatikanu, jer sam već dugi niz godina vezan na različite načine za papski dom - kao član tima za medijaciju između Izraela i Vatikana, i kao neko ko na različite načine pokušava da pomogne u prevazilaženju jaza između istočnog i zapadnog hrišćanstva, i konačno, kao autor muzike koja je obeležavala značajne jubileje, kao sto su dve hiljade godina hrišćanstva ili dvadeset pet godina pontifikata pape Jovana Pavla II. Sa mojom posetom Kastelu Gandalf, poklopila se, samo par dana kasnije, i beogradska premjera mise *Solemnior*, koja je 2004. nastala kao delo kojim je Sveti stolica želela da pošalje snažnu poruku o neophodnosti jedinstva judeohrišćanske civilizacije, kao važnog preduvjeta za mir i stabilnost u svetu.

Za mnoge svetske naručioce komponovali ste dela povodom velikih istorijskih događaja i obeležavanja važnih godišnjica. Koliko vam to predstavlja čast, a koliko je to isplativ posao?

- To zavisi od toga *kod kog stuba primate platu*, da se poslužim alegorijom iz jednog poznatog rituala. Ako želite da ostavite ozbiljan i trajan muzički trag, onda to svakako pomaže, to čini vašu muziku *vidljivijom*. Ako još pišete i zaista dobri muziku, onda je to dobitna kombinacija.

Sve radite veoma postupno i temeljno. Imali ste izlet i u samopromociju putem bilborda pre nekoliko godina. Koliko vam je važan marketing?

- Sve u šou-biznisu je samopromocija, samo je pitanje da li ćete biti očigledni u tome ili ćete imati malo šlifa. Ako mislite na bilbord sa dve ogromne bele dirke na crnoj pozadini koje su podsećale na džinovski falus, a iznad kojih je stajalo: *Aleksandar Simić - Kompozitor,*





'Uskoro ćemo početi izgradnju sedme kuće za slepe osobe bez doma i porodice, kojima želimo da pomognemo da žive u boljim uslovima'

Nekadašnji student medicine Aleksandar Simić komponovao je muziku za mnoge svetske jubileje, a najpoznatija delo je vatikanska misa *Solemnior*. Na audijenciji kod pape Benedicta XVI, koji mu je ukazao veliku čast (dole levo)

sa velikim K, moram da dodam da je cela stvar bila šaljive prirode. Bilbordi su oglašavali *Svečanu akademiju* - veliki koncert povodom trideset godina na mog umetničkog rada. Da se sve to nije dešavalo na dan mog tridesetog rođendana, možda bi neko i posmislio da sam ozbiljan. Ovako, mislim da je svima bilo jasno da je u pitanju šala.

Gde ste sve živeli i gde vam je bilo najpriyatnije?

- Ne bih da nabrajam ali što sam stariji, sve više mi prijaju mesta sa lepotom i topлом klimom - moje raspoloženje zavisi od količine svetla. Odrastao sam u Singapuru, i to je sigurno uticalo na to da se kasnije najbolje osećam na Floridi, u Kaliforniji ili na Bliskom istoku. Naravno, čovek mora nešto i da radi, a ta mesta nisu baš epicentri klasične muzičke scene i kulturnih dešavanja. Zato volim i Njujork, London i Berlin.

Jednom ste izjavili da talenti dolaze u paketu. Šta vaš paket obuhvata sem muzičkog talenta?

- Ovo će zvučati kao da oglaćam usisivač na telesopu ali mogu da probam: Za samo 99 dinara dobija-

te sjajnog kuvara, odanog prijatelja i, naravno, vernog muža. Umem svašta da radim sa ovih deset prstiju, ali ne bih previše da se hvalim.

Vi ste i predsednik Udrženja za unapređenje i popularizaciju klasične muzike. Koliko je važno da se, generalno, na klasičnu muziku obrati pažnja, a ne samo oni koji je inače slušaju?

- Ako se trend *depopularizacije* klasične muzike nastavi ovim tempom, mi za par godina gotovo da više nećemo imati publiku. Zato ljudi koji se bave klasicom imaju važan zadatak da je učine privlačnog za široki auditorijum, čuvajući u isto vreme njenu užvišenost, što je važno i za čovečanstvo. Gajenjem lepih umetnosti negujemo ono najlepše u sebi i jedino se tako odupiremo zlu gluposti i površnosti koje su obeležile poslednje decenije.

Da li su s tom idejom nastali vaši *Serafimi*, koncerti-spektakli, koji uključuju i razne vanmuzičke elemente, poput koreografije, video-instalacija i velikih scenografskih? Ko je sve od popularnih ličnosti gostovalo u *Serafimima*?

- Pretpostavljam da mislite na glumce koji su bili neka vrsta naratora i dramskih vodiča kroz moje koncerete. Prvi takav projekat sam ovde radio sa doajenom našeg glumca, Ljubom Tadićem, a onda i sa mnogim drugim fantastičnim glumcima, mojim vršnjacima i prijateljima - Srđanom Timarovim i Nikolom Đurićkom. Budući da ja gasim svetlo u sali na svojim koncertima i pravim posebne svetlosne štimunge - da bih svu pažnju slušalaca preneo na scenu i zvuk koji sa nje dolazi, onda su oni zaista važan i integralni deo sa mih koncerata.

Portparol ste humanitarnog društva *Svetlost* koje je svojevrećeno pomagalo akciju *Sigurna ženska kuća*. Koje su vaše trenutne aktivnosti i koga ste iz političkog i javnog života Srbije takođe uključili u vaše projekte?

- Milosrdni fond *Svetlost* je počeo da radi pre nekoliko godina sa idejom da unese malo svetlosti, topline i izvesnosti u živote naših sugrađana, kojima je iz različitih razloga neophodna pomoć. Na samom početku su to bile žene i deca

žrtve nasilja u porodici, zatim deca bez roditeljskog staranja ili ona iz siromašnih sredina. Već godinu i po dana bavimo se slepim osobama u Srbiji, sa idejom da iskoristimo sve što mi, kao članovi, imamo, da bi kompenzovali sve ono što oni nemaju.

Od nekoliko desetina projekata ove kampanje, koja je poprimila nacionalne razmere, najvažniji projekat je izgradnja kuće za slepe bez doma i porodice. Jako sam ponosan na činjenicu da se pomoći velikog broja prijatelja približavamo gradnji sedme kuće, od kojih svaka ponašob obezbeđuje savršene uslove za život šestoro slepih ljudi. Prvi deo kompleksa *Ulica svetlosti*, u maju ove godine, svečano su otvorili članovi našeg Saveta za pomoći slepima Srbije - princeza Jelisaveta Karadordević, slikarka Olja Ivanjicki i potpredsednik vlade Božidar Delić.

H
INTERVJU: NAĐEŽDA JOKIĆ
FOTO: MIRKO TABAŠEVIĆ, PRIVATNA ARHIVA
LOKACIJA SNIMANJA: SKC,
KRALJA MILANA 48, WWW.SK.C.ORG.YU